

Waageclique Wolfschlucht-Deppe

Fasnacht 2011

WOLFSCHLUCHT-DEPPE

BASEL 1998

Sujet:

Dr Waggis läbbt!

Z'Basel an mym scheene Rhy,
do mecht ich hailoos lang no sy.
S'grooss und s'glaine Basel gniesse
und dr Bebbi-Witz – dur d'Gass lo fliesse.

Doch Mängge duet sich afoo frooge,
denn vyles – duet aim bitter blooge.
S'isch nimm wie friehner – gheert me saage,
schimpft – und duet halt iber vyles klaage.
Doch dr Waggis läbbt – das duet me gschpyyre,
drum duet me unsri Stadt gärn fyre.
Und goht me – nur e bitzli in sich yne,
duet uff aimool doch – e huffe guet's erschyne.

Mir hän doch Kunscht und au Kultur
und mit em Zolli – heerlig vyl Natur.
S'Affehuus – das duet me ney erstelle,
hett emänd dr Groossrot – au dert aane welle?
Im Ozeanum mien sich denne d'Haifisch weehre,
sunscht wurd dr Morin dert – no schwimme leehre.
Bim Beyeler – do gseht me ächti Kunscht im Bild,
an dr Art – isch's eher bunt und wild.
Bruucht e Museum denn – e neye Bau,
macht sich Herzog-de Meuron – ganz sicher schlaue.
Und s'Stadt-Theater bruucht no vyl meh Gäld,
s'mecht halt bekannt sy – in dr haile Wält.
Doch s'Baselbiet – das macht Theater puur,
und schaltet blitzschnäll um uff stuur.
S'Kulturflooss uff em Rhy – isch doch e glatti Sach,
nur macht das Flooss jo vyl z'vyl Krach.
Doch dr Waggis läbbt – macht s'Bescht,
denn git's z'Basel allewyl e Fescht.

En aige Radio hett jo unsri Stadt,
jesses nai – wie isch das glatt,
an däm Sänder blybbt me klääbe,
und loost duurend – „So deent s'Lääbe“.
S'Basler „Gsünder lääbe“ – sett me kenne,
als Vorbild – duet dr Carlo derte renne.
S'git no – e Bewegigskurs fir miedi Bai,
gmaint isch dä – fir Gross und Glai,
denn fir e Stadtlauf – kennt's nit schaade,
emänd gar nutze – fir die waiche Waade.
Au hän mir en EHC – und au dr FCB,
baidi mecht me – an dr Spitze gseh,
doch mänggmool isch's zem hyyle,
wenn die numme kennte zyyle.
Doch dr Waggis läbbt – är isch drby,
mit nääbeduure – isches jetzt verby.

S'Drämmlis isch fir uns doch s'Grescht,
denn die grieni Farb – das isch die Bescht.
Und d'Fähri – wie ka's anderscht sy,
gheert aifach – z'Basel uff e Rhy.
Was wär Basel ohni syni Brugge,
s'wär fir unsri Stadt e grossi Lugge.
Au d'Muschtermäss – die g'heert do aane,
und d'Herbschtmäss mit de tolle Baahne.
Au d'Hoochschuel – wo me studiere duet,
fir e bsundere Doggter-Huet.
Und d'Chemy – wo mänggmol stinggt,
drfir e ganz e huffe Styrygäld bringt,
gheert ze Basel – s'kennt nit besser sy,
fir z'Basel – an däm scheene Rhy.

Doch – was wär Basel ohni Fasnachtsdaage,
das wär e Grund – zem wirgglig klaage.
Doch dr Waggis läbbt – duet intrigiere
und dr Basler Witz mit Esprit zelebriere.
Drey Daag – duet er uff de Wolgge schwääbe.
und d'Fasnacht hailoos scheen erlääbe.